And furthermore; there, etc.

ותו¹ התם –

OVERVIEW

The ברייתא states, 'one should not marry on Monday, but if it is on account of אונס, it is permitted'. The גמרא asked, 'what is meant by אונס; if it is referring to the previous case (where the ברייתא stated; שני לכנוס בשלישי לכנוס בשלישי), etc. And furthermore why there (regarding שלישי states ברייתא and here (by שני אנותר ברייתא states). מותר מותר בהגו מותר מותר שלישי ברייתא מותר מותר בהגו ברייתא ברייתא מותר שלישי מותר שלישי האנו ברייתא מותר שלישי מותר שלישי מותר שלישי האנו ברייתא ברייתא ברייתא מותר שלישי האנו ברייתא ברייתא מותר שלישי ברייתא בריית בריית

בשלישי נהגו -

Regarding marrying בשלישי (from the סכנה ואילך) the ברייתא writes - נהגו

ואמרינן בפרק בתרא דתענית (דף כו,ב) מאן דאמר נהגו אורויי לא מורינן²-

And the מסכת הענית states in the last מסכת, 'the one who said נהגר, meant that we do not instruct people to do this, but we do not make them change it' -

והכא בשני מותר לכתחלה -

However, here (regarding marrying בשני) the ברייתא states מותר (which means) מותר אותר (מותר); indicating a much stronger היתר, than merely בדיעבד which is only בדיעבד.

תוספות cites and negates פרש"י:

ופירוש הקונטרס דפירש נהגו רובא דעלמא והכא מותר יחידי ולא גרסינן לכתחלה אינו מיושב: And s'ירים explanation that נהגו means the majority of the people, and הכא מותר means merely an individual, and the text does not read מותר לכתחלה (but rather only מותר לכתחלה); this explanation of רש"י is not convincing. 4

SUMMARY

According to תוספות the term (לכתחלה) is more permissible than נהגו and according to רש"י the reverse is true.

THINKING IT OVER

Is the מותר אירסא or just מותר לכתחלה מותר מותר מותר מותר מותר לכתחלה or just מותר 5

 $^{^{1}}$ The last two תוספות on this (עמוד (ד"ה תקנה וד"ה, should precede this עמוד, should precede this תוספות.

 $^{^2}$ The גמרא there writes; מאר עביד עביד ולא מורינן ואי עביד אורויי לא מורינן (... and if they did it, they did it and we do not protest against it); indicating the people did it on their own but did not receive explicit permission from בי"ד. 3 בי"ד. התם וד"ה התם וד"ה.

⁴ The difficulty with פרש"י is from the abovementioned תנית חו גמרא is only בדיעבד. In addition what is the question according to 'רש"י, we can answer that by 'ג where the תקנה was pushed off for merely one day it was נהגו (רוב העם), however by מותר (ליחיד) was pushed off for two days, there it is merely (רוב העם).

⁵ See תוס' שאנץ.